

Met grote blijdschap

Toneelbewerking

door

KIM VAN KOTEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MET GROTE BLIJDSCHAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KIM VAN KOTEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

'Met grote blijdschap' is geschreven door Kim van Kooten in opdracht van Hummelinck Stuurman Theaterproducties. Het is de toneelversie van de succesvolle gelijknamige speelfilm van Kim van Kooten en Lodewijk Crijns (Gouden Kalf beste scenario 2001). De voorstelling ging op 28 februari 2004 in première in de Leidse Schouwburg.

REGIE:

Porgy Franssen

MET:

Renée Fokker als Els Groenendijk

Tom Jansen als Ad Sipkes

Dries Smits als Luc Sipkes

Oda Spelbos als Mieke Spok

Louis van der Waal als Thomas

Decorontwerp: Herbert Janse

Kostuumontwerp: Leonie Polak en Riëtte Sommerdijk

Lichtontwerp: Stefan Dijkman

PERSONEN:

Els Groenendijk: 38

Ad Sipkes: 45

Luc Sipkes: 43

Mieke Spok: 31

Thomas: 15

Ad en Luc zijn broers, Els en Mieke zijn hun respectievelijke wederhelften. Thomas is de zoon van Ad en Els.

Plaats van handeling:

'Met grote blijdschap' begint in de huiskamer van Luc en verplaatst zich naar het huis van zijn broer Ad in de Belgische Ardennen.

Een theatertekst uit de serie van:

logo Hummelinck Stuurman

Ook in deze serie verschenen: 'De Potvis', 'Aan het eind van de aspergetijd', 'De sterrentrek', 'Blind Date' en 'Garmisch Partenkirchen' van Frank Houtappels, 'Het periodiek systeem der elementen', 'Vitale delen' en 'Vier stukken' van Alex d'Electric, 'Putje Hazewinkel', 'Wijn', 'De schrijver en de uitgever', 'Uiteengaan in subgroepen' en 'De Egyptische schaatser' van Ruud van Megen, 'Treinen kunnen keren' van Paul Haenen.

Kijk voor meer informatie op www.hummelinckstuurman.nl

SCENE 1

EERSTE DAG. HUIS LUC EN MIEKE.

Ochtend. Luc Sipkes heeft een koptelefoon op zijn hoofd en luistert naar zijn favoriete muziek. Op zijn schoot ligt een schrijfblok, waarop hij aantekeningen maakt. De telefoon begint over te gaan. Luc hoort het niet.

MIEKE: (buiten beeld) Telefoon! (Luc hoort niks. Mieke Spok, de vriendin van Luc, komt op. Ze is zichtbaar zwanger) *Luc! (de telefoon houdt op met rinkelen. Luc zet zijn koptelefoon af. Hij glimlacht naar Mieke)*

LUC: Kom 's bij me...

MIEKE: De telefoon ging.

LUC: Kom nou even bij me. *(Mieke gaat bij Luc op schoot zitten. Hij voelt liefdevol aan haar buik. De telefoon begint opnieuw over te gaan)*

MIEKE: Telefoon.

LUC: Ja.

MIEKE: Pak hem dan.

LUC: Het is toch voor jou. *(Mieke komt overeind. Luc laat haar met tegenzin gaan)*

MIEKE: *(in de hoorn)* Met Mieke Spok (-) Met wie? (-) Ja, dat klopt (-) Ja, moment, ik roep hem even. *(tot Luc)* Voor jou. Mechteld nog wat.

LUC: *(in de hoorn)* Luc Sipkes (-) Met wie? (-) Brechtje (-) Oh, Brèchtje! Wat leuk (-) Ja, nee, ik herkende je stem niet (-) Dat is zeker lang geleden ja (-) Nee hoor, helemaal niet (-) Ja, heel goed. En met jou? (-) Wat dan? (-) Wat? (-) Jezus (-) Jezus (-) *(lange stilte. Luc krabbelt iets op zijn schrijfblok)* Ja (-) Waar ligt dat? (-) Ja (-) Ja (-) Ja (-) Nee, ik... (-) Dank je (-) Ja (-) Dag... *(Luc drukt de telefoon uit)*

MIEKE: Wat is er?

LUC: Ze hebben Ad gezien.

MIEKE: Welke Ad? (-) Oh, God, Ad..! Dat meen je niet...(-) Wie is Brechtje? (-) Wie was dat?

LUC: Buurmeisje van vroeger. Ze zegt dat ze Ad heeft gezien.

MIEKE: Dat kan niet... waar? *(stilte)* Lieverd?

LUC: Ja.

MIEKE: Waar heeft ze hem gezien?

LUC: In de Ardennen.

MIEKE: Waar in de Ardennen?

LUC: *(kijkt op zijn schrijfblok)* Ergens in de buurt van *La Roche*. Ze was aan het wandelen, ze had zo'n... zo'n survival- weekend van d'r werk en toen zag ze hem lopen.

MIEKE: Weet ze zeker dat het Ad was?

LUC: Anders belt ze toch niet? Ik heb dat mens in geen jaren gezien...

MIEKE: Heeft ze hem gesproken?

LUC: Nee.

MIEKE: Niet?

LUC: Ze riep, maar hij liep weg.

MIEKE: Waar naartoe?

LUC: Naar huis.

MIEKE: Hij woont daar?

LUC: Ze zei dat ze hem een huis binnen zag gaan.

MIEKE: Is ze niet achter hem aangelopen dan?

LUC: Nee, dat ging niet, ze zat in een kano.

MIEKE: Je zegt net dat ze aan het wandelen was...

LUC: Ja, jesus, wandelen, kanovaren, weet ik veel, ze heeft hem in elk geval niet gesproken! (-) Sorry. Het spijt me, ik ben even helemaal...

MIEKE: Ssst, lieverd, het is oké. *(stilte)* Luc?

LUC: Ja.

MIEKE: Zal ik de politie bellen?

LUC: Nee. Ik moet er naartoe.

MIEKE: Ik ga mee.

LUC: Onzin. Jij blijft hier.

MIEKE: Ik ga mee.

LUC: Dan sta je daar straks met mij voor die deur. En dan?

MIEKE: Als jij vanmiddag alleen voor die deur staat, dan is het toch ook 'en dan'? (-) Kom 's hier... *(ze omhelzen elkaar)*

Donker.

SCENE 2

LATER DIE DAG. BOSPAD VOOR HET HUIS VAN AD EN ELS.

Een rommelig, overwoekerd stukje grond. Twee uitgeklapte, ijzeren tuinstoeltjes. Een ouderwetse radio. Houten kratten, lege flessen etc. Aan de zijkant van het toneel zien we nog net de helft

van een schuur. Luc en Mieke komen op. Mieke houdt een benzinepomp- boeket in haar handen geklemd. Luc bestudeert het papiertje waar de routebeschrijving op staat.

MIEKE: Is het onduidelijk?

LUC: Nee... Hier is het.

MIEKE: Gaat het?

LUC: Ja.

MIEKE: Maar?

LUC: Ik heb toch liever dat je die bloemen in de auto laat.

MIEKE: Waarom?

LUC: Omdat... omdat ik dat liever heb

MIEKE: Maar dat is toch alleen maar aardig, dat we wat voor hem hebben meegebracht?

LUC: Ik wil het niet.

MIEKE: Nou ja... Waarom nou niet?

LUC: Het komt te geforceerd over.

MIEKE: Het is gewoon een aardigheidje.

LUC: Leg ze maar in de auto, ik wacht hier.

MIEKE: Het is om te stikken, in de auto gaan ze dood.

LUC: Ik kan toch niet met een bos bloemen aankomen!

MIEKE: Ssst! Gek, niet zo hard! (-) Het zijn mijn bloemen.

LUC: En- het- is- mijn- broer! (*Luc grist het boeket uit Mieke's handen en gooit het terug in de coulissen. Plotseling ziet Mieke, Ad Sipkes staan. Ad heeft een schep in zijn handen*)

MIEKE: Oh! Pardon... (*de twee broers kijken elkaar zwijgend aan.*

Stilte) Hallo (-) Ja, sorry, we zijn maar gewoon dat pad opgereden.

(-) ontzettend onbeschoft eigenlijk. (*tot Luc*) Da's toch wel bijzonder hè, dat je hier de poort van je, van je... van je érf nog gewoon open kan laten staan. (-) Dat hoef je bij ons in de stad echt niet te proberen. (-) Hè, Luc? Niet dat wij daar een erf hebben, maar toch.

(stilte. Tot Luc) Dit is toch Ad, of niet?

LUC: (*tot Ad*) Dit is mijn vriendin.

MIEKE: Hallo. Mieke Spok.

AD: Adriaan Sipkes. (-) Het spijt me, maar ik was net... ik had een...

(-) kunnen jullie even buiten het hek wachten?

LUC: (*verward*) Waar? (*Ad gebaart naar de coulissen*)

AD: Daar. Of jullie daar even kunnen wachten.

LUC: Oh. Ja... Ja, natuurlijk. (*Luc en Mieke af. Ad blijft alleen achter. Hij staart voor zich uit en verroert zich niet. Lange stilte. LUC vanuit de coulissen*) Ad?

AD: Ja?

LUC: (*vanuit de coulissen*) Kunnen we weer terugkomen?

Stilte.

LUC: (*vanuit de coulissen*) Ad?

AD: Wat?

LUC: (*vanuit de coulissen*) Ik vroeg of we weer terug konden komen.

AD: Ja. (*Luc en Mieke komen weer terug*)

LUC: Ad, ik kan me voorstellen dat je... dat je schrikt dat ik d'r zo maar ineens ben. Maar laten we wel normaal blijven doen. Niks aan de hand, toch? (-) Toch? (-) Ad?

AD: Weten pa en ma dat ik hier ben?

LUC: Ik heb pappa gebeld om te zeggen dat ik naar je toe ging.

AD: (-) En ma?

LUC: Mamma is twee jaar geleden overleden.

AD: Willen jullie koffie?

LUC: Ja... graag. (*Ad blijft staan. Stilte*)

AD: Ik geloof niet dat dit zin heeft. (*Ad loopt weg. Luc loopt achter hem aan*)

LUC: Ad...

AD: Luister, ik weet niet wat je nou precies van me wil, maar...

LUC: Ik wil helemaal niks van je.

AD: ...maar ik heb gewoon niks te zeggen, snap je?

LUC: Waarom denk je dat ik iets van je wil, God, man, ik ben zo opgelucht dat je... dat we... (*Luc houdt het niet meer, probeert zijn broer te omhelzen. Ad schudt Luc van zich af*) Ad! (*Ad smijt zijn schep op de grond en gaat af. Luc en Mieke blijven achter*)

Donker.

SCENE 3

LATER. BOSPAD VOOR HET HUIS VAN AD EN ELS.

Timelaps. Luc zit op de grond. Mieke staat naast hem.

MIEKE: Ben je nog misselijk?

LUC: Ja.

MIEKE: Hij schrok. Da's alles, hij is gewoon heel erg geschrokken. Ik zou ook schrikken. (-) Wil je hier nog even blijven zitten?

LUC: Ja.

MIEKE: Kan ik wat voor je doen?

LUC: Laat me maar even.

MIEKE: Waarom schrijf je hem geen brief? Is dat wat, een brief? Dan heb je alle tijd om na te denken wat je precies wilt zeggen en... en h oe je het wilt zeggen... *(een vrouw komt op. Het is Els Groenendijk. Ze sjouwt twee volle boodschappen-tassen met zich mee. Onder haar arm houdt ze het benzinepomp-boeket van Mieke geklemd)*

LUC: Els...?

ELS: Luc..? Jezus, L uc...! Nou zeg!

LUC: Wat doe jij hier?

ELS: Ik woon hier.

LUC: Niet.

ELS: *(lacht)* Wel! *(omhelst Luc)*... Hoe  is het met je? *(tot Mieke)* Hallo.

MIEKE: Dag. *(ongemakkelijke stilte)*

LUC: Sorry, Els, dit is Mieke. Mieke, dit is...

ELS: Els Groenendijk. *(tot Luc)* Wat zie je d'r goed uit! *(weer tot Mieke)* Hij ziet er goed uit zeg!

MIEKE: Hij heeft net overgegeven.

ELS: Ach jee.

MIEKE: (-) Dat zijn mijn bloemen.

ELS: Ze lagen daar achter.

MIEKE: Ze zijn voor Ad.

ELS: Wat symphatiek.

MIEKE: Ja.

ELS: Wil je ze niet liever zelf geven dan?

MIEKE: Niet per s e.

ELS: Oh.

MIEKE: *(tot Luc)* We moeten eigenlijk maar weer zo'n beetje gaan h e? *(Luc staart naar Els)*

ELS: *(tot Luc)* Hoe lang zitten jullie hier al? *(Luc geeft geen antwoord)*

MIEKE: Nog niet zo gek lang hoor.

ELS: *(tot Luc)* Hebben jullie geen dorst? *(Luc zwijgt)*

MIEKE: Ik denk dat we beter een andere keer terug kunnen komen.

ELS: *(tot Luc)* Heb je Ad al gezien?

LUC: Jawel...

ELS: Deed 'ie vervelend?

LUC: Wie?

ELS: Ja, wie! Ad! Deed 'ie vervelend?

MIEKE: Nee, hij schrok. Het ging gewoon allemaal een beetje... ongemakkelijk.

ELS: *(tot Luc)* En jij laat je gewoon wegsturen? *(tot Mieke)* Meike was het, toch?

MIEKE: Mieke.

ELS: Wil je wat drinken?

MIEKE: Nee, dank je. *(Ad komt weer op)*

ELS: Ad! Waarom heb je Luc en Meike niks aangeboden? *(Ad gaat weer af)* (-) Hij is het niet gewend.

LUC: Wat?

ELS: Bezoek. Dat 'ie dat niet gewend is.

LUC: (-)

ELS: *(koket)* Maar je kwam toch ook wel een beetje voor mij?

LUC: Ik wist het niet. Van Ad en jou.

ELS: Nee, grappig hè.

LUC: Hoe lang is dat al, van jullie?

ELS: Lang.

LUC: Ik wist van niks...

ELS: Hoe heb je ons gevonden?

LUC: Via een kennis.

ELS: Echt waar? Wie? *(Luc geeft geen antwoord)*

MIEKE: Een oud buurmeisje van Luc belde om te zeggen dat ze Ad hier had gezien. Brechtje nog wat.

LUC: Van Huistee.

ELS: Brechtje van Huistee..?! Wat geestig. Zie jij die nog? *(Luc loopt naar het zijtoneel en staart in de richting waar hij Ad zag verdwijnen)* Luc? Zie jij die nog? Brechtje?

MIEKE: Nee, Luc had d'r in geen jaren gesproken... ken jij d'r ook dan?

ELS: *(tot Luc)* Wat deed die vrouw hier in godsnaam?

MIEKE: *(omdat Luc weer geen antwoord geeft)* Ze zat in een kano.

ELS: Met Ad?

MIEKE: Nee, met mensen van d'r werk.

ELS: Nou ja!

MIEKE: Ja, ik weet ook niet of ik het nou goed vertel... Het was toch iets van d'r werk, Luc?

LUC: *(ineens fel)* Hadden jullie zelf niet even kunnen bellen?

ELS: Pardon?

LUC: Dat is toch een kleine moeite? Gewoon even bellen?

ELS: Hoe bedoel je bellen?

LUC: *(pantomimet een telefoongesprek)* "Hoi, Luc met Ad. Zeg, ik bel alleen even om te zeggen dat ik niet dood ben"... Of desnoods: "Hoi Luc, met Els Groenendijk. Zeg, ik zit hier nou al een aantal jaren met je broer in de Ardennen en we realiseren ons ineens dat de

familie misschien een beetje ongerust aan het worden is”.

ELS: Wij hebben geen telefoon.

LUC: Wil je me niet begrijpen of ben ik echt zo onduidelijk?

ELS: Doe niet zo onredelijk Luc.

LUC: Onredelijk?!

ELS: Ik snap best dat je kwaad bent, maar dat hoef je niet op mij af te reageren.

LUC: Van wie hoeft dat niet? Van jou niet?

MIEKE: Luc...

LUC: Eén telefoontje! Een kaartje! *(plotseling een vreemd, dierlijk geluid. Pijnlijke stilte)*

ELS: Ik haal even wat te drinken. Ga lekker zitten. *(Els af. Luc en Mieke blijven staan)*

MIEKE: *(lacht zenuwachtig)* Mijn God... Wie is dat?

LUC: Dit is voor mij ook allemaal nieuw...

MIEKE: Waar ken je haar van?

LUC: Van vroeger.

MIEKE: Ja, zo ver was ik inmiddels ook nog wel.

LUC: Els en ik hebben samen bij de jeugdfanfare gezeten.

MIEKE: *(lachend)* Bij de jeugdfanfare.

LUC: Ja.

MIEKE: Samen met Brechtje van Huistee zeker.

LUC: Nee... ik geloof niet dat die d'r ook bij zat.

MIEKE: Was ze toen ook al zo?

LUC: Wie?

MIEKE: Zij. Els.

LUC: Was ze toen ook al hoe?

MIEKE: Volgens mij is ze niet helemaal goed. *(Luc loopt naar het zijtoneel)*

LUC: Waarom komt 'ie nou niet even hier?

MIEKE: Ad? Die zit gewoon binnen te wachten tot wij weer weg gaan.

LUC: Misschien moet ik even ga kijken.

MIEKE: En ik dan?

LUC: Jij kan hier toch wel even blijven zitten?

MIEKE: En dan komt die vrouw straks weer terug en dan zit ik hier in m'n eentje. Echt niet.

LUC: Luister, als je weg wilt, dan stappen we nu in de auto. Ik meen het. *(Mieke wil wat zeggen, maar zwijgt omdat Els op komt. Ze heeft een halfvolle jeneverfles, keukengerei en wat glaasjes bij zich. Ze gaat op een kratje zitten en haalt een zak boontjes uit haar boodschappentas)*

ELS: Mieke, misschien wil jij me even helpen met de boontjes?

MIEKE: Ja... natuurlijk. (*werpt hulpeloze blik op Luc*)

LUC: Kan ik ook wat doen?

ELS: Ga jij anders even je auto verplaatsen, dat ding staat daar echt heel onhandig.

LUC: Die auto staat daar toch prima?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto